

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1670/25
1.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Данице Косовац и Весне Секулић, чланова већа, у парници тужиоца Удружења осигуравача Србије п.у. са седиштем у Београду – Нови Београд, Трешњиног цвета 1г, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из Новог Сада, Грчкошколска 1, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Ђирић, адвокат из Београда, Кумодрашка 388, ради регреса, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П 26652/13 од 23.5.2024. године, у седници већа одржаној дана 1.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П 26652/13 од 23.5.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 26652/13 од 23.5.2024. године, првим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име регреса исплати износ од 770.988,00 динара са законском затезном каматом почев од 27.5.2013. године до исплате. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 459.887,00 динара.

Благовремено изјављеном жалбом тужени је побијано првостепену пресуду из свих разлога прописаних чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник Републике Србије”, број 72/11...10/23). Трошкове другостепеног поступка одређено је тражио.

Испитујући правилност првостепене пресуде сагласно овлашћенима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд је оценио да жалба туженог није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које Апелациони суд пази по службеној дужности, а изрека првостепене пресуде је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, тако да се она жалбом туженог неосновано побија и због битних повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничног стању и стању у списима, дана 28.4.2007. године, око 17,05 часова на подручју општине ..., на раскрсници Улица ... и ... догодила се саобраћајна незгода – бочни судар возила, у којој су учествовали тужени - власник нерегистрованог и неосигураног путничког возила марке “Застава тип 101” (возач) и непарничар ББ - возач путничког возила марке “Мерцедес тип Ц 500” регистарских ознака ..., у власништву Предузећа “...”. Путничко возило марке “Застава 101”, којим је управљао тужени, кретало се из ... првог ка Улици ..., док се путничко возило регистарских ознака ... кретало из Улице ... ка Улици... Упраљајући путничким возилом марке “Застава 101”, у смеру из ... према Улицо ... тужени доласком на раскрсницу није уступио право првенства пролаза путничком возилу регистарских ознака ..., које се кретало из смера Улице ... према Улици ..., које улице су по постављеним саобраћајним знацима одређене као пут са правом првенства пролаза, услед чега је дошло до контакта десне стране возила регистарских ознака ... и леве бочне стране возила “Застава 101”, а након тога и до слетања возила “Застава 101” са коловоза и удара предњим делом у телефонски стуб.

Према решењу Општинског суда за прекршаје у Тополи број Уп 797/08 од 21.11.2008. године, потврђеним решењем већа за прекршаје у Крагујевцу Вп 6224/06 од 19.1.2009. године, тужени - окривљени оглашен је одговорним за настанак предметне саобраћајне незгоде, чиме је учинио прекршај из члана 226 став 1 тачка 5 у вези са ставом 3 Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима.

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу – Судске јединице у Тополи П 6409/10 од 17.11.2011. године, усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужилац да оштећеном “...”, чији је власник са личном одговорношћу ВВ, на име материјалне штете исплати износ од 14.000 евра са каматом коју прописује Европска централна банка од 28.10.2009. године до исплате, све у динарској противвредности, по средњем курсу НБС на дан исплате, као и трошкове поступка у износу од 159.450,00 динара. Тужилац је дана 7.5.2012. године, у поступку спровођења принудног извршења наведене пресуде оштећеном исплатио износ од 1.822.008,93 динара, који обухвата главни дуг, камату и трошкове судског поступка.

Према налазу сталног судског вештака саобраћајне струке Предрага Атанасковића од 15.1.2018. године, писаног изјашњења истог вештака од 13.5.2019. године и исказу истог вештака на рочишту одржаном дана 19.11.2019. године, предметна саобраћајна незгода догодила се на раскрсници Улица ... и ..., која раскрсница је осигурана вертикалном саобраћајном сигнализацијом. Контакт возила “Мерцедес” и “Застава 101” остварен је пресеку путања кретања тих возила, у самој раскрсници код уцртаног материјалног трага 3 на израђеној скици. У тренутку контакта возило “Застава 101” кретало се брзином од 44 км/х, док се возило “Мерцедес” кретало брзином до 59 км/х. Према првој варијанти налаза, према подацима из записника МУП,

у тренуцима који су претходили незгоди возило “Мерцедес” кретало се Улицом ..., која је улица са правом првенства пролаза у односу на возило “Застава 101”, које се кретало ... и који је имао постављен знак (троугао) испред пешачког прелаза и уласка у саму раскрсницу. У том случају пропуст је направио тужени - возач возила “Застава 101”, који у предметној раскрсници није поступио према постављеној вертикалној сигнализацији - није пропустио возило “Мерцедес” које је у предметној раскрсници имало право првенства пролаза, у односу на возила која у раскрсницу улазе из Према другој варијанти налаза, уколико би се прихватио исказ туженог и саслушаних сведока, возило “Застава 101” у тренуцима који су претходили незгоди морало се кретати Улицом ... и то десном саобраћајном траком намењеном за кретање у правцу Улице ... или скретање удесно у ..., док се возило “Мерцедес” кретало левом саобраћајном траком намењеној за скретање улево у Улицу ... Возило “Застава 101” је вршило промену саобраћајне траке и то на блиском растојању испред возила “Мерцедес”, које се кретало са његове леве стране и непосредно испред овог возила. У том случају, возач возила “Застава 101” - тужени направио је пропуст који је довео до предметне саобраћајне незгоде, јер је промену правца вршио непосредно испред возила “Мерцедес” које се кретало иза њега и користило саобраћајну траку намењену за скретање улево у Улицу ... Возач возила марке “Мерцедес”, у оба случаја није начинио пропуст у вези са насталом саобраћајном незгодом, која се десила у насељу где је брзина кретања била ограничена на 60 км/х.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања и стања у списима, првостепени суд је у складу са члановима 83, 99 и 104 Закона о осигурању имовине и лица важећим у време настанка предметне саобраћајне незгоде, у складу са одредбама чланова 27 став 1 и 50 став 4 Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима, те одредбама чланова 154, 155, 158, 173 Закона о облигационим односима оценио да је тужени учинио пропуст који је узрочно везан за настанак предметне саобраћајне незгоде, а тужилац има право регреса у односу на туженог власника неосигураног и нерегистрованог возила, које у моменту предметне незгоде није било регистровано, нити је за исто возило био закључен уговор о обавезном осигурању моторних возила за штете причињене трећим лицима, те је обавезао туженог да тужиоцу на име регреса исплати износ од 770.988,00 динара – у висини 12 просечних месечних бруто зарада запослених на територији Републике Србије, према подацима Републичког завода за статистику за месец април 2013. године, по коме је просечна месечна зарада износила 64.249,00 динара, а све у складу са чланом 4 Правилника о остваривању регресних захтева по основу исплаћених накнада штета из средстава Гарантног фонда са изменама од 10.11.2005. године, а са законском затезном каматом од дана подношења тужбе 27.5.2013. године до исплате. Закључио је да је тужени за предметну саобраћајну незгоду одговоран, јер није поступао у складу са одредбама чланова 27 став 1 и члана 50 став 4 Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима и учинио је пропуст који је узрочно везан за настанак предметне незгоде, док на страни возача возила марке “Мерцедес” нема пропуста у вези са настанком предметне саобраћајне незгоде, а како путничко возило којим је проузрокована предметна незгода у време исте није било осигурано од одговорности за штету причињену трећим лицима, што је била обавеза туженог - власника возила, тужилац је овлашћен да захтева од туженог да истом исплати тражени износ накнаде, затезну камату и трошкове поступка које је исплатио оштећеном лицу на основу правноснажне и извршне пресуде, а све у складу са одредбом члана 104 став 2 Закона о осигурању имовине и лица. Одлуку о висини

потраживања првостепени суд је донео на основу Правилника тужиоца, као и података достављених од стране Републичког завода за статистику.

По оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку разлоге које у целосит прихвата и Апелациони суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Неосновано се жалбом оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, чиме се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 1 у вези са чланом 8 Закона о парничном поступку. Оваквим оспоравањем тужени сам оцењује изведене доказе и на свој начин интерпретира чињенично стање. Првостепени суд је, супротно жалбеним наводима, поступајући у складу са начелом слободне оцене доказа сходно члану 8 Закона о парничном поступку, правилно оценио изведене доказе појединачно и у међусобној вези, а затим на основу резултата целокупног доказног поступка дао јасне и довољне разлоге које чињенице сматра доказаним, правилно ценећи налаз вештака, писане исправе, као и исказе туженог и сведока, па је на основу резултата целокупног доказног поступка извео правилан закључак да тужилац има право регреса у односу на туженог власника неосигураног и нерегистрованог возила, који је учинио пропуст узрочно везан за настанак предметне незгоде. Првостепени суд је своје уверење које је стекао о истинитости изложених навода туженог - парничне странке и саслушаних сведока, као и оцену осталих изведених доказа исказао кроз оцену доказа у побијаној пресуди и при томе је дао јасне разлоге због којих јесте, а због којих није прихватио у делу исказе туженог и саслушаних сведока.

Супротно жалбеним наводима, првостепени суд је правилно утврдио све околности под којим је до предметне саобраћајне незгоде дошло и на тај начин је утврђена узрочно - последична веза између радње туженог и настале штете. Странка која оспорава постојање неког права сходно члану 231 став 3 Закона о парничном поступку сноси терет доказивања чињенице која је спречила настанак или остварење права услед које је право престало да постоји, ако није другачије прописано. Наведено правило о терету доказивања тврдњи и доказивања у светлу изнетих тврдњи туженог којима би његова одговорност била искључена или подељена, значи да је на туженом терет доказивања чињенице која води његовом ослобађању од одговорности за насталу штету, а тужени током првостепеног поступка у смислу одредбе члана 228 Закона о парничном поступку није пружио доказе на основу којих би се утврдило другачије чињенично стање.

Одредбом члана 99 став 2 тачка 1 Закона о осигурању имовине и лица ("Службени лист СРЈ", бр. 30/96...55/99), важећим у време када се предметна саобраћајна незгода догодила и обавеза тужиоца на накнаду штете настала, прописано је да се средства Гарантног фонда користе за накнаду штете проузроковане употребом моторног возила, ваздухоплова и другог превозног средства за које није био закључен уговор о обавезном осигурању у смислу тог закона.

Одредбом члана 104 став 2 истог закона прописано је да се регресни захтев, по исплати накнаде штете проузроковане употребом моторног возила чији власник није

закључио уговор о обавезном осигурању, остварује од власника моторног возила који није закључио поменути уговор и то за исплаћени износ накнаде штете, камату и трошкове.

Из цитираних законских одредби произлази да је у случају исплате накнаде штете проузроковане употребом неосигураног возила тужилац овлашћен да регресни захтев истиче према власнику тог возила, наиме непостојање уговора о обавезном осигурању доводи до настанка обавезе накнаде штете на страни Гарантног фонда, а у случају исплате накнаде штете оштећеном лицу регресни захтев тужиоца се остварује од власника моторног возила за које није био закључен уговор о обавезном осигурању, јер је његовим пропустом да закључи уговор о обавезном осигурању, наступила обавеза на страни тужиоца.

Неосновано је жалбено указивање да изјашњењима вештака саобраћајне струке нису отклоњене примедбе туженог у погледу настанка предметне саобраћајне незгоде, имајући у виду исказе туженог и сведока, те да је првостепени суд није требало да закључи главну расправу док не саслуша другог учесника саобраћајне незгоде ББ и спроведе ново саобраћајно вештачење.

У конкретном случају, судски вештак је након примедби туженог на достављени налаз, поднеском од дана 13.5.2019. године, одговорио на исте, а потом је саслушан на рочишту одржаном дана 19.11.2019. године, након чега је тужени предложио извођење доказа новим саобраћајним вештачењем на околност како је до незгоде дошло, при чему је остао код предлога да се у доказном поступку саслуша и други учесник предметне саобраћајне незгоде, који је у време када се иста десила живео у иностранству, али тачну адресу или присуство истог није могао да обезбеди до закључења главне расправе, па је првостепени суд на рочишту одржаном дана 11.5.2021. године, отклонио извођење доказа саслушањем другог учесника предметне саобраћајне незгоде – ББ. На рочишту одржаном дана 23.5.2024. године, када је закључена главна расправа, пуномоћник туженог је изјавио да нема доказних предлога, те да предлаже закључење главне расправе, те је првостепени суд сматрајући да је чињенично стање довољно утврђено, све доказне предлоге о којима није одлучио одбио као сувишне и закључио главну расправу.

Неосновано ее жалбом указује на погрешно утврђено чињенично стање оспоравањем чињеница утврђених из записника о увиђају саобраћајне незгоде и скице листа места сачињене од стране полицијског службеника на лицу места.

Записник о увиђају предметне саобраћајне незгоде, сачињен је од стране службеног лица Министарства унутрашњих послова Републике Србије - Полицијска управа Крагујевац - Полицијска станица Топола. Према члану 238 Закона о парничном поступку исправа коју је у прописаном облику издао надлежни државни орган у границама својих овлашћења, као и исправа коју је у таквом облику издало предузеће или друга организација у вршењу јавног овлашћења које јој је поверено законом (јавна исправа), доказује истинитост онога што се у њој потврђује или одређује. Дозвољено је доказивати да су у јавној исправи неистинито утврђене чињенице или да је исправа неправилно састављена.

Из наведеног произлази да записник о увиђају саобраћајне незгоде представља јавну исправу која доказује истинитост оног што се у њој потврђује, односно подразумева претпоставку тачности садржине наведене исправе. Тужени током првостепеног поступка није приложио, ни предложио доказе којима би оспорио тачност садржине записника, који је потписао без примедби.

Приликом доношења одлуке, Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже, јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Правилном применом чланова 150, 153, 154 и 163 став 1, 2, 3 и 4 Закона о парничном поступку првостепени суд је одлучио о трошковима поступка чију висину је определио сагласно одредбама Адвокатске тарифе и Таксене тарифе важећим у време пресуђења.

На основу изложеног применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 и применом члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке ове пресуде.

Како тужени није успео са жалбом, то је сходно члану 165 став 1 у вези са чланом 153 Закона о парничном поступку одбијен као неоснован његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка, одлуком садржаном у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић